

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

 І. Д. Пасічник

«28» квітня 2023 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників на навчання для здобуття ступеня **магістра** зі спеціальності **053 «Психологія»** освітньо-професійної програми **«Психологія»**

Острог – 2023

Програма фахового вступного випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 053 "Психологія"/ Укладачі Руслана КАЛАМАЖ, Оксана МАТЛАСЕВИЧ, Уляна НІКІТЧУК - Острог: НаУОА, 2023.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри психології та педагогіки (Протокол № 9 від 11 квітня 2023 року)

Завідувач кафедри психології та педагогіки

 Оксана МАТЛАСЕВИЧ

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 11 від 28 квітня 2023 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета фахового вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань та практичних навичок абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 053 «Психологія», освітньо-професійної програми «Психологія» на основі освітнього ступеня бакалавра/спеціаліста/магістра, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста здобутого за цією або іншою спеціальністю.

Результати фахового вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація фахового вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія»

https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/pozozhenya_pro_pruymalny_komisiju

Фахове вступне випробування проводиться у письмовій формі або з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle з таких дисциплін як: «Загальна психологія», «Соціальна психологія», «Експериментальна психологія» та «Психодіагностика».

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра абітурієнти повинні мати базову вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, вміннями і навичками в галузі природничо-наукових, загально-психологічних та конкретно-психологічних наук. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі зазначених вище дисциплін абітурієнт повинен:

Загальна психологія

знати:

- ✓ історію розвитку психології;
- ✓ загальні принципи, категорії, поняття і методи психологічної науки;
- ✓ провідні теорії психології;
- ✓ основні закономірності, рушійні сили, умови та закони виникнення і функціонування психіки людини та тварини;
- ✓ зміст, психологічні механізми і умови становлення і розвитку свідомості та самосвідомості людини;
- ✓ сутність, структуру та психологічні властивості особистості як системної якості індивіда;
- ✓ теоретичні і прикладні аспекти психології пізнавальних процесів – сприймання, мислення, пам'яті, уваги, уяви, а також емоційно-вольової сфери людини;
- ✓ індивідуально-типологічні особливості особистості (темперамент, характер, здібності).

вміти:

- ✓ аналізувати інформацію, що міститься в різних джерелах, підручниках, порівнюючи погляди авторів щодо висвітлення певних психологічних фактів; знаходити наукову літературу по темі, в системі бібліотек та мережі Internet;
- ✓ проводити науково обґрунтований аналіз психологічних фактів;

✓пояснювати психологічний зміст та механізми становлення і розвитку різних форм прояву психіки (психічних процесів, станів і властивостей особистості, свідомих і неусвідомлюваних психічних явищ);

✓аналізувати психологічний зміст, структуру, психологічні механізми і умови розвитку особистості;

✓спираючись на знання закономірностей психічної діяльності, правильно пояснювати ті чи інші прояви особистості.

Вікова психологія

знати:

✓історію розвитку вікової психології, предмет, завдання, методи вікової психології;

✓закономірності, умови та чинники психічного розвитку;

✓теорії розвитку та вікові періодизації вітчизняних і зарубіжних учених;

✓особливості психічного розвитку у різні вікові періоди.

вміти:

✓здійснювати аналіз результатів основних досліджень вітчизняних та зарубіжних учених в галузі вікової психології;

✓самостійно будувати та проводити дослідження особливостей психічного розвитку людини у різні вікові періоди (спостереження, бесіда, вивчення продуктів діяльності, експеримент);

✓застосовувати психодіагностичні інструменти для дослідження психічного розвитку особистості в різні вікові періоди.

Експериментальна психологія

знати:

✓становлення і розвиток експериментальної психології;

✓методологію науки, структуру наукового дослідження;

✓основи проведення експериментальних і діагностичних загальнопсихологічних досліджень;

✓процедуру проведення спостереження та психологічних експериментів;

✓галузеві експерименти в психології;

✓стратегії та плани експериментального дослідження;

✓дослідницькі програми в експерименті.

вміти:

✓застосовувати напрацьовані програми та проводити психологічні дослідження у різних галузях психології.

✓організувати дослідження психічних явищ відповідно до методологічних принципів психології;

✓отримувати, фіксувати та обробляти інформацію про прояви психічної активності;

✓з урахуванням новітніх досягнень сучасної психології здійснювати психологічну діагностику психічних процесів, властивостей та станів; застосовувати адекватні методи дослідження психіки.

Соціальна психологія

знати:

- ✓Особливості соціальної психології як науки;
- ✓Особливості групової динаміки;
- ✓Особливості соціалізації особистості.

вміти:

- ✓передбачати прояви поведінки особи, групи;
- ✓вивчати особливості взаємодії в організації, проводити діагностику згуртованості, спрацьованості у трудових групах;
- ✓аналізувати психологічну структуру групи (лідерство, відповідальність, перспектива, соціальний досвід).

Клінічна психологія

знати:

- ✓Теоретичні засади клінічної психології
- ✓Структура клінічної психології як галузі
- ✓Поняття здоров'я, хвороби та розладу в сучасній клінічній психології
- ✓Поняття внутрішньої картини хвороби та здоров'я. Роль ВКХ у перебігу лікування
- ✓Особливості переживання хвороби залежно від віку, статі та професії
- ✓Психологічні особливості лікування хвороб в умовах клініки. Лікар як хворий.
- ✓Основні етіологічні моделі сучасної теорії психосоматики
- ✓Психологічні аспекти походження, перебігу та лікування найбільш поширених соматичних порушень
- ✓Основні особливості виникнення, перебігу та лікування психічних розладів
- ✓Моделі психічних розладів у клінічній психології
- ✓Стратегії лікування депресивного, тривожного, obsesивно-компульсивного розладів

вміти:

- ✓розробляти заходи з психологічного супроводу розвитку особистості, міжособистісних стосунків;
- ✓пропонувати власні способи вирішення психологічних завдань і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання;
- ✓демонструвати навички командної роботи у процесі вирішення фахових завдань; уміти усвідомлювати межі власної компетенції, співпрацювати з колегами-психологами та зі спеціалістами інших галузей (медиками, психологами, учителями, управлінцями тощо);
- ✓дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога;
- ✓емпатійно взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові особливості;
- ✓розуміти важливість збереження здоров'я (власного й навколишніх) та за потреби визначати зміст запиту до супервізії;
- ✓демонструвати здатність до здоров'язбережувальної діяльності та вміти створювати психолого-педагогічні умови для формування здорового способу життя.

-

ІІІ. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ

Загальна психологія

1. Об'єкт, предмет та завдання загальної психології. Становлення предмету психології: від вчення про душу до науки про психіку
2. Методологічні принципи психології.
3. Психіка як відображення дійсності. Функції психіки: відображувальна, регулятивна, інструментальна. Феноменологія психічних проявів.
4. Виникнення та розвиток психіки. Поняття про філогенез, історіогенез та онтогенез психіки.
5. Свідомість як рівень психічного відображення. Структура свідомості. Конкретні характеристики індивідуальної свідомості. Значення і особистісний смисл.
6. Проблема несвідомого в психоаналізі. Класифікація неусвідомлюваних процесів та їх основні характеристики.
7. Психоаналітична теорія З.Фрейда. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super-Ego).
8. Індивідуальна психологія А.Адлера. Комплекс меншовартості
9. Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія.
10. Категорія діяльності в психології. Основні положення психологічної теорії діяльності (С.Л.Рубінштейн, О.М. Леонтьєв).
11. Гра, навчання, праця як види діяльності. Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійна адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Професійне вигорання. Поняття професійних криз
12. Спонукальні механізми активності людини. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості. Основні підходи до розуміння суті мотиву. Мотивація особистості. Теорії мотивації. Мотиваційні конфлікти і способи їх розв'язання.
13. Співвідношення понять «людина», «індивід», «особистість» та індивідуальність. Особистість як суб'єкт самостійного і відповідального вирішення власних проблем на основі загальнолюдських культурних норм. Фізичне, соціальне і духовне «Я» (за В. Джеймсом).
14. Цінності та ціннісні орієнтації особистості. «Життєві стратегії»
15. Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ та нові медіа: інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ресоціалізації
16. Захисні механізми особистості як можливі перешкоди її розвитку. Захисні механізми в психоаналізі. Гештальттерапія і захисні механізми особистості: патологічне злиття, ретрофлексія, інтроєкція, проєкція.
17. Гуманістичні теорії особистості (К.Роджерс, Г.Оллпорт, А.Маслоу). Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.
18. Відчуття як початкова ланка пізнавального процесу. Основні положення сенсорної психофізики. Закони класичної психофізики.
19. Теоретичні підходи до вивчення сприймання: об'єктно-орієнтовані підходи (структурна психологія і гештальтпсихологія), суб'єктно-орієнтовані підходи (підхід Г. Гельмгольца, когнітивна психологія Дж. Брунера та ін.), орієнтація на взаємодію (екологічний підхід Дж. Гібсона, теорія перцептивного циклу У. Найссера).
20. Складні форми сприймання. Проблема і класичні пояснення стабільності видимого світу. Проблема константності сприймання.
21. Неоднозначні стимули і перцептивні ілюзії сприймання. Ілюзії сприймання руху. Фактори виникнення ілюзій.
22. Увага як особлива форма психічної діяльності. Властивості уваги. Розвиток уваги як вищої психічної функції (Л.С. Виготський). Увага як функція розумового контролю (П.Я. Гальперін).

23. Воля як психічний процес. Структура вольового акту. Вольова регуляція як перетворення (переосмислення) проблемних ситуацій.
24. Пам'ять як вища психічна функція в концепції Л.С. Виготського. Використання засобів як специфічний принцип організації пам'яті людини. Дослідження довільного і мимовільного запам'ятовування. Класичні дослідження забування (крива забування Г. Ебінгауза). Явище ремінісценції.
25. Пам'ять і мотивація з погляду психоаналізу (З. Фрейд), гештальтпсихології (К. Левін, Б.В. Зейгарник), культурно-історичного підходу (Л.С. Виготський, А.Р. Лурія) і теорії діяльності (О.М. Леонтьєв, П.І. Зінченко, А.О. Смірнов).
26. Структурні теорії пам'яті. Характеристики підструктур пам'яті за функціями, обсягом, формами кодування і процесом обробки інформації. Семантична і епізодична пам'ять. Теорії рівнів обробки інформації (структурний, фонематичний, семантичний).
27. Мислення як процес переробки інформації. Інформаційна і психологічна теорії мислення.
28. Мислення як процес розв'язання задач. Об'єктивна (вимоги, умови) і суб'єктивна (ціль, засоби) структура розв'язання задачі. Поняття інсайту. Процес мислення з погляду теорії діяльності.
29. Проблема егоцентричного мовлення в дослідженнях Ж. Піаже і Л.С. Виготського.
30. Уява як перетворення реальності. Закони уяви Л.С.Виготського. Фактори творчої уяви за Т.Рибо. Використання знань про уяву при конструюванні проєктивних методик вивчення особистості (на прикладі методики ТАТ і тесту Роршаха).
31. Визначення емоцій і основні аспекти їх вивчення. Емоція як феномен. Емоція як стан: вираження емоцій і їх фізіологічні кореляти. Емоції як процес: умови виникнення і закономірності протікання.
32. Емоційні стани: афект, стрес, тривога, фрустрація. Предметно-ситуативні емоції.
33. Психологічна характеристика темпераменту, прояв його основних властивостей.
34. Характер як система стійких рис особистості. Загальні основи для побудови типології характерів.
35. Здібності в світлі системно-діяльнісного аналізу психіки.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Варій М. Й. Загальна психологія. К.: Центр учбової літератури, 2007.
2. Волошина В. В. Загальна психологія. К.: Каравела, 2010. 280 с.
3. Гончарук П. А. Загальна психологія: пропедевтика (модульний підхід). К., 2010. 220 с.
4. Дрозденко К.С. Загальна психологія в таблицях і схемах: К.:ВД „Професіонал”, 2004.
5. Загальна психологія. За ред. О. В. Скрипченко, Л. В. Долинська, З. В. Огороднійчук та ін. К.: Либідь, 2005.
6. Загальна психологія: хрестоматія. К.: Каравела, 2007. 640 с.
7. Изард К. Э. Психология эмоций. СПб.: Питер, 2009. 464 с.
8. Максименко С. Д. Загальна психологія. К.: ЦУЛ, 2010. 272 с.
9. Матейко Н. М. Загальна психологія. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2013. 232 с.
10. Москалець В. П. Психологія особистості. К.: "Центр учбової літератури", 2013. 262 с.
11. М'ясоїд П.А. Загальна психологія. К., Вища школа, 2000.
12. Основи психології. За ред. О.В. Киричука, В.А.Роменця. К, 1997.
13. Павелків Р.В. Загальна психологія. К., 2004. 506 с.
14. Партико Т. Б. Загальна психологія. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008.
15. Психологія мислення: підручник. І. Д. Пасічник, Р. В. Каламаж, О. В. Матласевич, У. І. Нікітчук та ін.; за ред. І. Д. Пасічника, Острог, Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015. 560 с.
16. Психологія: Підручник. За ред. Ю. Л. Трофімова.- 2-ге вид., стереотип.- К.: Либідь, 2000.
17. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. М., 1996.
18. Савчин М.В. Загальна психологія. Частина 1. Дрогобич, 1998. 162 с.

19. Савчин М.В. Загальна психологія. Частина 2. Дрогобич, 1998. 152 с.

Клінічна психологія

1. Клінічна психологія як наука: предмет, завдання, розділи, міждисциплінарні зв'язки.
2. Поняття здоров'я, хвороби та розладу у клінічній психології.
3. Класифікація як розділ клінічної психології: основні підходи.
4. Особливості внутрішньої картини хвороби та здоров'я.
5. Основні психологічні теорії виникнення психосоматичних хвороб.
6. Механізм конверсії у виникненні соматичних захворювань.
7. Особливості ставлення хворого до свого недуги та його значення в процесі одужання.
8. Форми та фази перебігу психічної хвороби.
9. Особливості психологічної інтервенції при розладах окремих психічних функцій.
10. Акцентуація характеру та її роль у виникненні психічних захворювань.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. *American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition (DSM-5)*. Arlington, VA: American Psychiatric Publishing, 2013. 992 p.
2. Клінічна психологія : Навчальний посібник / Укл. Ю.П. Никоненко. Київ : КНТ, 2016. 369 с.
3. Кернберг, О. Тяжелые личностные расстройства: Стратегии психотерапии. М. : Класс, 2000.
4. Любан-Плоцца, Б., Пельдингер, В. Психосоматичний хворий на прийомі у лікаря. Київ : "АДЕФ-Україна". 1997.
5. Мак-Вильямс, Н. Психодіагностическая диагностика: понимание структуры личности в клиническом процессе. М. : Класс, 2001.
6. Максименко С. Д. Медична психологія : Підручник / С. Д.Максименко, Я. В. Цехмістер, І. А. Коваль, К. С. Максименко ; за заг. ред. С. Д. Максименка. 2-ге видання. К. : Видавничий Дім «Слово», 2014. 520 с.
7. Міжнародна класифікація хвороб (МКХ-10): Електронний довідник. Режим доступу до ресурсу: <http://mkh10.com.ua/>
8. Нікітчук У. І. Розлади мисленнєвої діяльності людини. *Психологія мислення* / За ред. І.Д. Пасічника. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015.
9. Основи психодіагностики в соціальній сфері та клінічній практиці: навчальний посібник / Заг. ред. О. Любчук. Hamilton : Accent Graphics Communications. К. : Інтерсервіс, 2017. 286 с.
10. Психологія суїциду : Посібник / За ред. В.П.Москальця . К. : Академвидав, 2004. 288 с.
11. Синопис діагностичних критеріїв DSM-V та протоколів NICE для діагностики та лікування основних психічних розладів у дітей та підлітків. Львів: Видавництво Українського католицького університету, 2014. 112 с. Режим доступу до ресурсу: <http://undisssp.org.ua/assets/sinaps.pdf>
12. Перре, М. Клиническая психология. СПб. : Питер, 2002. 227 с.
13. Харченко В. Є., Шугай М. А. Психологічна діагностика та корекція посттравматичного стресового розладу особистості : методичний посібник. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015. 160 с.

Вікова психологія

1. Вікова психологія як наука. Поняття про предмет вікової психології. Завдання вікової психології та основні проблеми. Методи дослідження вікової психології.

2. Історія розвитку вікової психології. Генетична психологія Ж.Піаже
3. Біологічні передумови, соціальні умови та чинники психічного розвитку особистості.
4. Основні концепції психічного розвитку.
5. Соціогенні теорії психічного розвитку.
6. Психоаналітичні теорії психічного розвитку.
7. Психологічні особливості розвитку немовляти.
8. Психологічні особливості розвитку в ранньому дитинстві. Новоутворення та провідна діяльність у ранньому віці. Кризи 1-го і 3-го років життя.
9. Психічний розвиток дитини дошкільного віку. Розвиток пізнавальної сфери дошкільника. Основні напрямки виховання в дошкільному віці
10. Новоутворення та провідна діяльність в молодшому шкільному віці. Криза 6-7 років життя.
11. Психологічні особливості підліткового віку. Акцентуації характеру та їхній прояв у підлітків. Взаємовідносини з батьками в підлітковому віці.
12. Удосконалення психічних процесів у період юності. Самовизначення та самореалізація в юності. Взаємовідносини в юності.
13. Особливості зрілого віку.
14. Фізіологічний, психологічний та соціальний аспекти похилого віку.
15. Психологія смерті.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Абрамова Г. С. Возрастная психология: Учебное пособие М.: Альма Матер, 2006
2. Вікова та педагогічна психологія: Навч. Пос К.: Каравела, 2008
4. Кле М. Психология подростка. М., 1991.
5. Кон И.С. Психология ранней юности. М., 1989.
6. Костюк Г.С. Вікова психологія. К., 1977.
8. Кулагина И.Ю., Коллюцкий В.Н. Возрастная психология. М., 2002.
9. Заброцький М. Основи вікової психології. Тернопіль, 2003.
11. Обухова Л. Ф. Возрастная психология: Учебник М.: Высшее образование МГППУ, 2007.
12. Савчин М.В., Василенко Л.П. Вікова психологія: Навч. пос. К.:Академія, 2006.
13. Эльконин Д.Б. Детская психология. М., 1998.
14. Вікова та педагогічна психологія: Навч. посіб. За ред. О.В. Скрипченко, Л.В. Долинська, З.В. Огороднійчу та ін. К.: Просвіта, 2001. 416 с.
15. Заброцький М. М. Основи вікової психології. Навчальний посібник. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2001. 112 с.
16. Выготский Л. С. Психология развития ребёнка. М.: Эксмо, 2003.
17. Коломинский Я. Л., Панько Е. А., Игумнов С. А. Психическое развитие детей в норме и патологии: психологическая диагностика, профилактика и коррекция – СПб.: Питер, 2004.
18. Савчин М. В., Василенко Л.П. Вікова психологія: Навчальний посібник. К.: Академвидав, 2005. 360 с.
19. Крайг Г. Психология развития. СПб.: Питер, 2000. 992 с.
20. Крэйн У. Теории развития. Секреты формирования личности. СПб.: прайм – ЕВРОЗНАК, 2002. 512 с.
21. Ньюкомб Н. Развитие личности ребенка. СПб.: Питер, 2002. 640 с.

Соціальна психологія

1. Предмет соціальної психології, історія розвитку. Вплив гештальтпсихології та феноменологічного підходу на становлення соціальної психології. «Теорія поля» Курта Левіна. Дж.Морено: соціометрична революція, психодрама.
2. Інтераціоналізм. Теорія «дзеркального Я» Чарльза Хортон Кулі. Символічний інтераціоналізм Джорджа Герберта Міда. Аналіз динаміки «Я»: «І» / та «те».
3. Теорія соціальної поведінки Вільфредо Парето. Теорія еліт. Циркуляція еліт як елемент підтримки соціальної рівноваги. Теорія наслідування Габріеля Тарда. Психологічний механізм наслідування як ключ до пояснення соціальної поведінки.

4. Спілкування як соціально-психологічний феномен. Спілкування як обмін інформацією (комунікативна сторона спілкування). Комунікатор, реципієнт, канал передавання інформації. Комунікативні бар'єри. Вербальні та невербальні засоби спілкування.
5. Спілкування як сприймання, розуміння та оцінка партнерів спілкування (перцептивна сторона спілкування). Механізми міжособистісного сприймання: ідентифікація, соціальна рефлексія, стереотипізація. Каузальна атрибуція. Атитюд як соціальна установка.
6. Спілкування як взаємодія (інтерактивна сторона спілкування). Маніпулятивні прийоми психологічного впливу.
7. Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активні й пасивні, явні і латентні). Структура ролі за В.Ядовим (когнітивна, афективна, конативна складові). Маргінальність соціальних ролей
8. Поняття та головні ознаки соціальної групи. Класифікація соціальних груп (великі, середні, малі соціальні групи).
9. Поняття великої соціальної групи. Класифікація великих соціальних груп (соціально-класові, соціально-демографічні, соціально-етнічні, соціально-професійні та соціально-територіальні).
10. Натовп як велика стихійна група. Психологія натовпу Гюстава Лебона. Класифікація натовпів. Характеристика натовпу.
11. Етнічні групи. Форми існування етносів та основні етнічні процеси. Поняття етнічної ідентичності та свідомості
12. Поняття малої групи. Класифікація малих соціальних груп (первинні / вторинні; формальні / неформальні; референтні / групи членства; квазігрупи). Структура малої групи. Динамічні процеси в малій групі. Соціально-психологічний клімат групи. Конформізм, конформна поведінка і конформність. Згуртованість
13. Соціальна організація як формальна група: характеристики, структура, функції організації. Управління. Управлінська діяльність. Корпоративна (організаційна) культура
14. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стили керівництва (авторитарний, демократичний, ліберальний).
15. Сім'я як соціальна група. Функції сім'ї (репродуктивна, економічна, виховна, господарсько-побутова, комунікативна, дозвіллева, сексуальна, рекреативна, психологічного захисту). Види сім'ї: нуклеарна а розширена сім'я; патріархальна, матріархальна, егалітарна сім'я; моногамна та полігамна сім'я. шлюб і шлюбні стосунки. Сімейні кризи
16. Стать і гендер. Маскулінність. Фемінність. Андроґінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм
17. Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки: поведінка, що не є схвалюваною іншими, що осуджується іншими, морально негативні прояви і вчинки, делінквентна поведінка, злочинна поведінка, деструктивна поведінка. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху
18. Соціалізація і соціальний контроль як механізми інтеграції індивіда до соціальної системи.
19. Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньоособистісний, міжособистісний, внутрішньогруповий, міжгруповий). Рольові конфлікти (гендерно-рольовий конфлікт, конфлікт між сімейними і професійними ролями).
20. Стили поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування). Запобігання (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) конфліктів у різних сферах життєдіяльності.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Битянова М.Р. Социальная психология: наука, практика и образ мыслей. Учебное пособие. М.: Изд-во ЭКСМО-Пресс, 2001.

2. Корнев М.Н., Коваленко А.Б. Соціальна психологія: Підручник. К., 1995.
3. Крысько В.Г. Социальная психология: словарь-справочник. Минск: Харвест; Минск: АСТ, 2001. 688 с.
4. Майерс Д. Социальная психология. Интенсивный курс. СПб.: прайм-ЕВРОЗНАК, 2000.
5. Милграм С. Эксперимент в социальной психологии. СПб.: Питер, 2000. 336 с.
6. Москаленко В.В. Соціальна психологія: Підручник. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 624 с.
7. Орбан-Лембрик Л.Е. Соціальна психологія: Посібник. К.: Академвидав, 2003. 448 с.
8. Пайнс Э., Маслач К. Практикум по социальной психологии. СПб.: Питер, 2000. 528 с.

Експериментальна психологія

1. Експериментальна психологія як наука. Історія експериментальної психології
2. Наукові дослідження: різновиди (теоретичні та емпіричні; фундаментальні та прикладні; розвідувальні, описові та аналітичні; польові та лабораторні).
3. Метод і методологія. Класифікації методів психологічного дослідження
4. Метод спостереження в психології: види, переваги і недоліки, роль спостерігача
5. Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування
6. Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність. Типи валідності (змістовна, критеріальна, конструктивна), валідизація. Забезпечення надійності
7. Методи опитування в психологічному дослідженні. Анкетування (поштові, пресові, онлайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види питань, методичні вимоги до композиції анкети та різних питань, формулювання питань і відповідей. Метод інтерв'ю в психологічному дослідженні (фокус-групові, глибинні, неформалізовані: історія життя, біографія, усна історія).
8. Експертні опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування.
9. Вимірювання (за С.Стівенсом): визначення, види, рівні, шкали (номінальні, порядкові, метричні)
10. Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний), планування, внутрішня і зовнішня валідність. Види експериментальних досліджень. Багаторівневий та багатофакторний експеримент
11. Змінні в психології. Вимір змінних. Аналіз статистичного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції. Методи перевірки статистичних гіпотез.
12. Програма дослідження: структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Тлумачення, концептуалізація, операціоналізація основних понять дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні емпіричні, статистичні
13. Організація та проведення експериментального дослідження. Процедурні аспекти експерименту
14. Описова статистика. Міри центральної тенденції та міри варіації для шкал різних типів. Точкове та інтервальне оцінювання. Довірчий інтервал.
15. Лінійна регресія (парна та багатовимірна)

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Ананьев Б.Г. Методология психологического исследования. СПб.: Международная Академия психологических наук, 1994. 24с.
2. Гласс Дж., Стенли Дж. Статистические методы в педагогике и психологии. М., 1976. 495 с.
3. Горбунова В.В. Експериментальна психологія в схемах і таблицях: Навчальний посібник. Житомир, 2005. 94 с.
4. Готтсданкер Ф. Основы психологического эксперимента: Учеб. пособие: пер. с англ. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. 464с.
5. Гудвин Дж. Исследование в психологии: методы и планирование. СПб.: Питер, 2004. 558 с.

6. Дружинин В.Н. Экспериментальная психология. СПб.: Питер, 2001. 320 с.
7. Корнилова Т.В. Экспериментальная психология: Теория и методы: учебник для вузов. М.: Аспект Пресс, 2002. 381 с.
8. Мартин Д. Психологические эксперименты. СПб.: ЕВРОЗНАК, 2002. 480 с.
9. Солсо Р.Л., Джонсон Х.Х., Бил М.К. Экспериментальная психология: практический курс. СПб.: прайм-ЕВРОЗНАК, 2001. 528 с.
10. Эксперимент и квазиэксперимент в психологии: Учебное пособие под ред. Т.В. Корниловой. СПб.: Питер, 2004. 254 с.

V. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Фахове вступне випробування для вступників освітнього ступеня магістр на основі ступеня бакалавра (ОКР спеціаліста, ступеня магістра) проводиться у письмовій формі або з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle.

Бал фахового вступного випробування визначається як сума балів, одержаних за вирішення 60 тестових завдань. Правильна відповідь на одне тестове завдання оцінюється в 1 бал, неправильна – 0 балів.

Загальна оцінка за виконання фахового вступного випробування виставляється системою Moodle за 12-бальною шкалою за заданою формулою, після чого автоматично переводиться у 200-бальну шкалу відповідно до таблиці 1.

Таблиця 1
Переведення бала за виконання завдань фахового вступного випробування, обрахованого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів

1	100
1,1	100
1,2	100
1,3	100
1,4	100
1,5	100
1,6	100
1,7	100
1,8	100
1,9	100
2	100
2,1	101
2,2	102
2,3	103
2,4	104
2,5	105
2,6	106
2,7	107
2,8	108
2,9	109

4	120
4,1	121
4,2	122
4,3	123
4,4	124
4,5	125
4,6	126
4,7	127
4,8	128
4,9	129
5	130
5,1	131
5,2	132
5,3	133
5,4	134
5,5	135
5,6	136
5,7	137
5,8	138
5,9	139

8	160
8,1	161
8,2	162
8,3	163
8,4	164
8,5	165
8,6	166
8,7	167
8,8	168
8,9	169
9	170
9,1	171
9,2	172
9,3	173
9,4	174
9,5	175
9,6	176
9,7	177
9,8	178
9,9	179

3	110
3,1	111
3,2	112
3,3	113
3,4	114
3,5	115
3,6	116
3,7	117
3,8	118
3,9	119

6	140
6,1	141
6,2	142
6,3	143
6,4	144
6,5	145
6,6	146
6,7	147
6,8	148
6,9	149
7	150

10	180
10,1	181
10,2	182
10,3	183
10,4	184
10,5	185
10,6	186
10,7	187
10,8	188
10,9	189
11	190

7,1	151
7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

11, 1	191
11, 2	192
11, 3	193
11, 4	194
11, 5	195
11, 6	196
11, 7	197
11, 8	198
11, 9	199
12	200

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування складає 100 балів і більше за 200-бальною шкалою оцінювання.

Якщо результат складання фахового вступного випробування вступника становить менше 100 балів, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

VII. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Кожен абітурієнт під час складання фахового вступного випробування повинен дотримуватися моральних норм, правил етичної поведінки та принципів академічної доброчесності, а саме:

- самостійно виконувати завдання;
- не принижувати будь-яким чином гідність інших абітурієнтів, учасників освітнього процесу, запобігати таким діям з боку інших осіб;
- дотримуватися правил ділового етикету в поведінці та норм культури спілкування у комунікації з абітурієнтами, здобувачами вищої освіти, викладачами та співробітниками НаУОА;
- не використовувати телефон або гаджети під час проведення фахового вступного випробування;
- не використовувати службові або родинні зв'язки для отримання нечесної переваги.